

ಪ್ರೇಮ ಕಾಶ್ಮೀರ

ಹಾರೈಕೆ

ನಿನ್ನ ಕಾಣಲೆನ್ನ ಕಣ್

ಕಾತರಿಸುತಿದೆ!

ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಲೆನ್ನ ಮೆಯ್

ಹಾರಯಿಸುತಿದೆ!

ಬಿಸಿಲಿನುರಿಗೆ ಬೆಂದ ಭೂಮಿ

ಮುಂಗಾರನು ಹಾರುವಂತೆ;

ಬಾಯಾರಿದ ಹಸಿದ ಹಸುಳೆ

ಎದೆಯ ಸೊದೆಯ ಕೋರುವಂತೆ;

ರಸ ತುಂಬಿದ ಹೊಸ ತಾವರೆ

ಭೃಂಗ ಸಂಗಕೆಳಸುವಂತೆ;

ನೀರಾಳಕೆ ಮುಳುಗಿದವನು

ಉಸಿರಾಡಲು ಹೋರುವಂತೆ;

ನಿನ್ನ ಕಾಣಲೆನ್ನ ಕಣ್

ಕಾತರಿಸುತಿದೆ!

ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಲೆನ್ನ ಮೆಯ್

ಹಾರಯಿಸುತಿದೆ!

ಹಂಬಲಿಕೆ

ದಿನವೊಂದೆಯಾದರೂ ನೀನಿಲ್ಲದಿರೆ ಮನವು

ಕೊರಗುವುದು, ಕುದಿಯುವುದು, ಓ ಎನ್ನ ಮನದನ್ನ!

ಬೇಸರಿಕೆಯಿಂದ ಬೇವುದು ಜೀವ; ಕಾತರಿಸಿ

ಕೋರಿ ಬಾಯಾರುವುದು ಕಣ್ಣು ನಿನ್ನಾಕೃತಿಯು

ಸುಧೆಗೆ, ಓ ಚೆನ್ನ! ಹೋಗುವೆನು ಎಂದೆನಲು

ಹೋಗು ಎಂಬೆನು. ಹೋಗಿ ಕಣ್ಣೀರ ಕರೆಯುವೆನು

ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲುಬಿ. ತುಂಬುವುದು ನನ್ನಾತ್ಮವನು

ನಿನ್ನ ನೆನಪೊಂದೆ, ಹೇಳನ್ನಕ್ಕೆ ತಾವೆಲ್ಲಿ,
ಓ ಎನ್ನ ಚಿನ್ನ! ಕಷ್ಟದಿಂದುಸಿರೇಳೆವೆ
ನಾಳೆ ನೀಂ ಬರುವೆಯೆಂಬಾಸೆಯಿಂದೆನ್ನ ರನ್ನಾ!

ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬದ ಹರಕೆ

“ಜೀವಿತ ಪಥವಾಗಲಿ ನಿನಗಿವರೆಲ್ಲರ
ಆಶೀರ್ವಾದದ ರಥರೇಖೆ!”
ಕಂದಾ, ನಿನಗಿದೆ ತಾಯ್ ತಂದೆಯ ಹರಕೆ,
ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬಕೆ ಕಬ್ಬಿಗನೆಯರಕೆ;
ಜೀವಿತ ಪಥವಾಗಲಿ ನಿನಗಿವರೆಲ್ಲರ
ಆಶೀರ್ವಾದದ ರಥರೇಖೆ,
ಕವಿ ಋಷಿ ಗುರುವರ ದೇವ ಮಹಾತ್ಮರ
ಜೀವಜ್ಯೋತಿಯ ಧ್ರುವರೇಖೆ!

ಹೂವಿನ ಕೋರಿಕೆ

ಹೃದಯ ಕಮಲದಿ ಮಧುರ ಪ್ರೇಮ ಮಕರಂದವಿದೆ,
ಅಧರಚುಂಬನದಿಂದೆ ಸವಿಯದನು ಬಾ.
ಚಂಚಲತೆ ಏಕೆ, ಓ ಚಂಚರೀಕವೆ, ನಿನಗೆ?
ವಂಚನೆಯದಿನಿತಿಲ್ಲ; ಬಾ, ಬೇಗ ಬಾ!

ಇರುಳೆಲ್ಲ ತಪಗೈದು ಎದೆಯ ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ,
ಅರುಣನುದಯಕೆ ನೀನು ಬರುವೆಯೆಂದು,
ಪ್ರಣಯ ರಸವನು ಎರೆದು, ಕಾದಿಹೆನು ತುಟಿ ತೆರೆದು,
ಪಾನಗೈ, ಓ ನನ್ನ ಭ್ರಮರ ಬಂಧು!

ಕವಿಯ ಪ್ರೇಮ

ಕವಿಯ ಹೃದಯ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ;
ಪ್ರೇಮವದರ ಉದರ ಶಿಖಿ.
ಮಧುರ ಭಾವ, ಕಾಯ್ದು 'ಲಾವ'
ಕರಗಿ ಹರಿವ ತೆರದಲಿ,

ಧಮನಿಧಮನಿಗಳಲಿ ತೂರಿ
ಧಗಿಪುದಿರಿವೊಲುರಿಯ ಚೂರಿ
ರಾಗ ರತಿಯ ಭರದಲಿ!

ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಲದದಕೆ;
ಬೇಕು ನಿನ್ನ ಇಡಿಯ ಬದುಕೆ.
ಮೊನ್ನೆ ಕಣ್ಣತೆರೆದ ಹೆಣ್ಣೆ
ಸುಂಕ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕೆ
ಹೇರಿನ ಹೊರೆ ಹಗುರವಾಯ್ತು?
ಬಡ್ಡಿ ತೆತ್ತರೂನವಾಯ್ತು
ಋಣದ ಮೂಲಗಾತ್ರಕೆ?

ತ್ಯಾಗಕಿಂತ ಭೋಗವಿಲ್ಲ,
ಭೋಗಕಿಂತ ತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲ;
ಪೂರ್ಣ ತ್ಯಾಗ ಪರಮ ಭೋಗ
ಪ್ರೇಮಾಮೃತ ಲೋಕದಿ!
ರಸಪ್ರಣಯ ಪರಸ್ಪರತೆ
ಪುರುಷಾರ್ಥಂ ಬತ್ತದೊರತೆ
ದಾಂಪತ್ಯದ ನಾಕದಿ!

ಕವಿಯ ಶಾಂತಿ ಬರಿಯ ಭ್ರಾಂತಿ;
ಅವನ ಬದುಕನಂತ ಕ್ರಾಂತಿ!
ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆಣೆ ಕೋರಿಕೆ
ಮರುಭೂಮಿಯ ಚಿರತ್ಯಷೆ:
ಹನಿಹನಿಯನೆ ಹೀರಿದರೂ
ಕಡಲೇಳೂ ಆರಿದರೂ
ತಣಿಯದೊಲವಿನೆದೆಮನೆ!

ಪ್ರವಾಸ

ನಿನ್ನ ಮಂದಸ್ಮೇರ ಜೊತೆಯಿರದ ಕಾಶ್ಮೀರ
ನನಗಹುದು ನಿಸ್ಸಾರ; ನಾನು ಬಲ್ಲೆ.
ಕನ್ನಡದ ಮಲೆನಾಡ ಗೆಲುವ ಸೊಬಗಿನ ಬೀಡ
ನಿನ್ನಳಿದು ನಾ ನೋಡಲಾರೆ, ನಲ್ಲೆ.

ನಾವಿರುವ ಈ ನೆಲದ ಮೇಲಿರುವ ಬಾಂಬೊಲದ
ಮೋಡಗಳ ನೋಡುವುದನರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲೇ
ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳೆಲ್ಲ ಚೆಲುವ ಸವಿಯಲು ಬಲ್ಲ
ಕಬ್ಬಿಗಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ದೂರ ಜಿಲ್ಲೆ.

ನಾಕ-ನರಕ

ಅವಳು ನಾಕ; ಅವಳು ನರಕ:
ನಾಕ-
ಜೊತೆಯೊಳಿದ್ದರೆ;
ನರಕ-
ದೂರ ಹೋದರೆ!

ಆಶೆ ಸ್ವಪ್ನಚುಂಬಿ

ಅಲ್ಲಿ ಅರಳಿದೆ ಹೂವು, ಮಕರಂದ ತುಂಬಿ;
ಇಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದೆ ದುಂಬಿ.
ಅಂತರವೋ? ಇನ್ನೂರು ಮೈಲಿಗಳ ಕಂಬಿ,
ಅಲ್ಲಾಡದಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಂಬಿ!
ದೇಶವನು ಕಾಲ ಗೆಲ್ಲುವುದೆಂದು ನಂಬಿ
ಆಶೆ ಕುಳಿತಿಕುದಿಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನಚುಂಬಿ!

ತೆರೆದಿದೆ ಮನೆ, ಓ ಬಾ ಅತಿಥಿ!

ತೆರೆದಿದೆ ಮನೆ, ಓ, ಬಾ ಅತಿಥಿ!

ಹೊಸಬೆಳಕಿನ ಹೊಸಗಾಳಿಯ ಹೊಸಬಾಳನು ತಾ, ಅತಿಥಿ!

ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ ಇಲ್ಲಿ;

ಉಲ್ಲಾಸವೆ ಹಾ ಕುಡಿಮುರುಚಿದ ಬಳ್ಳಿ!

ದೈನಂದಿನದತಿಪರಿಚಯ ಮಂದತೆಯನು ತಳ್ಳಿ

ಬಾ, ಚಿರ ನೂತನತೆಯ ಕಿಡಿ ಚೆಲ್ಲಿ,

ಓ ನವಜೀವನ ಅತಿಥಿ!

ಆವ ರೂಪದೊಳು ಬಂದರು ಸರಿಯೆ

ಬಾ ಅತಿಥಿ!

ಆವ ವೇಷದಲಿ ನಿಂದರು ಸರಿಯೆ

ನೀನತಿಥಿ!

ನೇಸರುದಯದೊಲು ಬಹೆಯಾ? ಬಾ, ಅತಿಥಿ!

ತಿಂಗಳಂದದಲಿ ಬಹೆಯಾ? ಬಾ, ಅತಿಥಿ!

ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರರೊಲು? ಬಂಧು ಬಳಗದೊಲು?

ಸುಸ್ವಾಗತ ನಿನಗತಿಥಿ!

ಕಷ್ಟದಂದದಲಿ? ನಷ್ಟದಂದದಲಿ?

ಸ್ವಾಗತವದಕೂ ಬಾ, ಅತಿಥಿ!

ಇಂತಾದರು ಬಾ; ಅಂತಾದರು ಬಾ;

ಎಂತಾದರು ಬಾ; ಬಾ, ಅತಿಥಿ!

ಬೇಸರವಿದನೋಸರಿಸುವ ಹೊಸ ಬಾಳುಸಿರಾಗಿ,

ಬಾ, ಅತಿಥಿ!

ಹಾಡುವ ಹಕ್ಕಿಯ ಗೆಲುವಾಗಿ,

ಬಾ ಅತಿಥಿ!

ಮೂಡುವ ಚುಕ್ಕಿಯ ಚೆಲುವಾಗಿ,

ಬಾ ಅತಿಥಿ!

ಕಡಲಾಗಿ,

ಬಾನಾಗಿ,

ಗಿರಿಯಾಗಿ,
ಕಾನಾಗಿ,
ಚಿರನವಚೇತನ ಝರಿಯಾಗಿ;
ಬೇಸರವನು ಕೊಚ್ಚುತೆ ಬಾ, ಅತಿಥಿ!
ಉಲ್ಲಾಸದ ರಸಬುಗ್ಗೆಯ ಚಿಮ್ಮಿಸಿ ಬಾ, ಅತಿಥಿ!
ವಿಷಣ್ಣತೆಯನು ಪರಿಹರಿಸಿ
ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಾ ಸೊಡರುರಿಸಿ,
ಮನಮಂದಿರದಲಿ ಮಧುರತಿಯಾರತಿಯೆತ್ತುತೆ
ಬಾ, ಅತಿಥಿ!
ತೆರೆದಿದೆ ಮನೆ, ಓ ಬಾ ಅತಿಥಿ!
ಹೊಸತಾನದ ಹೊಸಗಾನದ ರಸಜೀವವ ತಾ, ಅತಿಥಿ!

ಈ ಸುಂದರ ಸಂಜೆ ಬರಿ ಬಂಜೆ

ಈ ಸುಂದರ ಸಂಜೆ-

ಬರಿ ಬಂಜೆ:

ನೀನಿಲ್ಲದೆ, ನಲ್ಲೆ,

ನಾ ಬಲ್ಲೆ!

ಹೊಲಗಳ ಸಿರಿಸೊಂಪು

ಕಣ್ಣೆಂಪು!

ಚೆಂಬಿಸಿಲಿನ ಶಾಂತಿ

ನಗೆ ಕಾಂತಿ!

ಕಣಿವೆಯ ತೋಪಿನಲಿ

ಪಸುರಿನಲಿ

ಕೋಗಿಲೆಯುಲಿಯುತಿದೆ;

ನಲಿಯುತಿದೆ!

ನೀಲಿಯ ದೂರದಲಿ

ಗಿರಿಪಂಕ್ತಿ

ಗಗನದ ತೀರದಲಿ

ದಿಗ್ಗಂತಿ!

ದೆನೆ ಏಳೂ ಸೊನ್ನೆ,
ಓ ರನ್ನೆ;
ಎಂಟನೆಯದು ಮಾತ್ರ
ಮಧುಪಾತ್ರ!

ಮನೆಯಿದೊ 'ಉದಯರವಿ'!
ವಿರಹಿ ಕವಿ!
ಪಶ್ಚಿಮದಸ್ತ ಭವಿ
ಪಾಳು ಗವಿ!

ಈ ಸುಂದರ ಸಂಜೆ-
ಬರಿ ಬಂಜೆ:
ನೀನಿಲ್ಲದೆ, ನಲ್ಲೆ,
ನಾ ಬಲ್ಲೆ!

ನೀನು-ನಾನು

ಷೋಡಶ ಚೈತ್ರದ ಸುಂದರಿ ನೀನು
ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣದ ಬೋನು;
ನಿನ್ನಾ ಕಣ್ಣು
ದೀಹದ ಹಣ್ಣು;
ನನ್ನೆದೆ ಹಕ್ಕಿಯೊ ಬಲೆಯಲಿ ಮೀನು!

ಸೋಮುಡಿಯದೆ ಕರ್ಮಗಿಲಿನ ಬಾನು:
ಕಡೆಗಣ್ ನೋಟದಿ ಮಿಂಚಲು ನೀನು
ಚುಂಬನ ದಾನಕೆ
ಪ್ರೇಮದ ಪಾನಕೆ
ಕಾತರವಾಗಿಹ ಜಾತಕ ನಾನು!

ರಸಮಯ ಶೃಂಗಾರಾನನೆ, ನೀನು
ಚೈತ್ರದ ಹುತ್ತದ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಜೇನು.
ಪಂಕಜನೇತ್ರ,

ಮಧುನವಪಾತ್ರೈ,
ದುಮುಕುವ ದುಂಬಿಯ ನಾಲಗೆ ನಾನು!

ವಿದ್ಯುತ್ ಭೀಷಣ ಮೋಹಿನಿ, ನೀನು
ಕಡ್ಡಿಗಳ ಕಗ್ಗತ್ತಲ ಬಾನು;
ಅಲ್ಲರಿವುಳ್ಳೆ
ಒಲೆಯ ಬಾಳೆ;
ರಾಗದ ಬೆಂಕಿಯ ಬೂದಿಯೆ ನಾನು!

ಶಾಶ್ವತ ಸೌಂದರ್ಯದ ಖನಿ ನೀನು,
ನಶ್ವರ ಚಾಂಚಲ್ಯದ ಹನಿ ನಾನು;
ಚೆಂದುಟಿ ಮತ್ತು
ಗರಳದ ತುತ್ತು;
ನೀನೆನ್ನಯ ಸರ್ವಸ್ವದ ಮೃತ್ಯು!

ಎಂತು ನಿನ್ನನು ಗೆಲುವೆ

ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯ ಚೆಂದುಟಿ ಚೆಲುವೆ,
ಎಂತು ನಿನ್ನನು, ಹೇಳು, ಗೆಲುವೆ?

ಸುಗ್ಗಿಯ ಹೊಸಸಿರಿ ಹೂಗಳ ಕೊಯ್ತು
ತರಲೇನ್ ಒಂದಿನಿಮಾಲೆಯ ನೆಯ್ತು?
ಕಾಜಾಣವು ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಬೇಡಿ
ಕಲಿತಿಂಚರದಿಂ, ನಿನ್ನನೆ ನೋಡಿ,
ತುಟಿಯಿಂ ಸೋರುತಲಿರೆ ಸವಿಜೇನು
ಮುಡ್ಡಿನ ಹೆಸರನು ಕರೆಯಲೆ ಏನು?
ಸೊಬಗಿನ ಕದನದಿ ಮದನನ ಕೊಂದು,
ಸುರಲೋಕ ವರಗಂಗೆಯ ಮಿಂದು,
ನಂದನದಮೃತದ ಫಲವನೆ ತಿಂದು,
ನಿನ್ನೆಡೆ ನಿಂತರೆ, 'ರತಿ, ಬಾ!' ಎಂದು?
ದಾನವೊ ಮಾನವೊ ಪ್ರಾಣವೊ ಏನು?
ಯಾವುದರಿಂದೆನಗೊಲಿಯುವೆ ನೀನು?

ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯ ಚೆಂಡು ಚೆಲುವೆ,
ಎಂತು ನಿನ್ನನು, ಹೇಳು, ಗೆಲುವೆ?

ಪ್ರಿಯನು ಪ್ರೇಯಸಿಗೆ

ಹಾಲು, ಹೂವು, ಜೊನ್ನ, ಜೇನು,
ಎಲ್ಲ ಸೇರಿಯಾದೆ ನೀನು!
ಹಾಲಿಗಿಂತ ಕೆನ್ನೆ ಸವಿ;
ಹೂವಿಗಿಂತ ಕಣ್ಣೆ ಸವಿ;
ಜೊನ್ನಕ್ಕಿಂತ ನಗೆಯೆ ಸವಿ;
ಜೇನಿಗಿಂತ ಮುತ್ತೆ ಸವಿ;
ಹಾಲು ಸವಿ, ಜೇನು ಸವಿ,
ಹಾಲು ಜೇನುಗಳನು ಮೀರಿ
ನೀನೆ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸವಿ!

ಪ್ರೇಮವಲ್ಲ, ಬರಿಯ ಕಾಮ

ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹುಚ್ಚು
ಎನಿತು ದಿನವೂ ನಾನು ಕಾಣೆ!
ನಂದುವನಿತರೊಳಗೆ ಕಿಚ್ಚು
ಮುಗಿದರಡುಗೆ ಲೇಸು, ಜಾಣೆ!

ಬೆಳಗಿನಲರಿನಂತೆ ಚೆಲುವು:
ಏನೂ ಎಂತೂ ಬರಲು ಸಂಜೆ!
ಹುಲ್ಲು ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಒಲವು:
ಬಗ್ಗಿಸುರಿದು ಬೂದಿ, ಬಂಜೆ!

ಮಾಸಬಹುದು ಕೆನ್ನೆಸೊಂಪು,
ಕೆಡಲು ಬಹುದು ಕಣ್ಣಕಾಂತಿ,

ಬಾಡಬಹುದು ತುಟಿಯ ಕೆಂಪು:
ಆಗ ಒಲುಮೆ ಬರಿಯ ಭ್ರಾಂತಿ!

ಎಲೆಗಳಿರದ ಬರಲು ಮರದ
ನೆರಳಿನೆಲುಬುಗೂಡಿನಂತೆ
ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಬರಿಯ ಕಾಮ!
ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಡ ಚಿಂತೆ.

ಹುಲ್ಲುಬೆಂಕಿ ಉರಿವತನಕ
ಅದರ ಕ್ಷಣಿಕ ಉಷ್ಣದಲ್ಲಿ
ಕುದಿಯಲೆಮ್ಮೆ ಕಾಮಕನಕ
ಪ್ರೇಮ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ!

ಎಂತು ನೂಂಕಲಿ ನಾಳೆಯೊಂದು ದಿನವನು, ಚೆನ್ನಾ?

ಎಂತು ನೂಂಕಲಿ ನಾಳೆಯೊಂದು ದಿನವನು, ಚೆನ್ನಾ,
ಯುಗವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ನೀನಿಲ್ಲದೆ?
ನಾಳೆ ಕಳೆದರೆ ನಾಡಿದ್ಯೆತರುವೆ ನೀನೆಂದು,
ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ನಾಳೆ ಪಾತಾಳದಂತೆ!

ಹಗಲುಗನಸಿನ ಬನದಿ ಚರಿಸಿ ನಿನ್ನನು ಹುಡುಕಿ
ಕಾಣದಿರೆ ಮರಗಳಡಿ ವಿರಹದಿಂದ
ಕುರುಳ ನೇಣನು ಬಿಗಿದು ಕನಸು ಮರದಾ ಹರೆಗೆ
ಬಾಳೊಲೆಯ ಗೈಯಲೇಂ ಮುನಿಸಿನಿಂದ?

ನಿನ್ನ ಮೈಯನೆ ನೆನೆದು, ನಿನ್ನ ಹೆಸರನೆ ಕರೆದು,
ನೂರು ಸಾವಿರ ಸಾರಿ ಬರೆದು ಬರೆದು
ವಿರಹಯಾತನೆಯಿಂದ ಹರಿವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ
ಮತ್ತೆಮತ್ತೆಳಿಸಲೇನೆನ್ನ ಚೆನ್ನಾ?

ಬಾ ಬೇಗನೆ!

ಬೇಸರಿನ ಸಂಜೆಯಿದು; ಬೇಕೆನಗೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ;

ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆಯೋ, ಇನಿಯ? ಬಾ ಬೇಗನೆ.
ಮಬ್ಬು ಕವಿದಿದೆ ನಭಕೆ; ಮಂಕು ಕವಿದಿದೆ ಮನಕೆ;
ವಿರಹದೆದೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ: ಬಾ ಬೇಗನೆ!

ಮುಳುಗಿದುದು ರವಿ; ಓಕುಳಿಯ ಚೆಲ್ಲಿದುದು ಸಂಧ್ಯೆ;
ಮತ್ತೆಯೊಯ್ಯನೆ ಬೂದಿಯಾಯ್ತು ಕಾಂತಿ.
ಕತ್ತಲೆಯ ಕರಿನಳಲೊಡನೆ ಮೂಡಿದುವು ತಾರೆ;
ಹಬ್ಬಿಹುದು ಮರುಭೂಮಿಯಂತೆ ಶಾಂತಿ!

ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳೊಬ್ಬಳೆಯೆ ಕುಳಿತು ಹೊಸ್ತಿಲಲಿ
ಹಾದಿ ನೋಡುತ್ತಲಿಹೆನು, ಬಾ ಬೇಗನೆ.
ಹೃದಯ ಶೂನ್ಯತೆಯ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪೂರ್ಣತೆಯಿತ್ತು
ಮುದಗೊಳಿಸು, ಹೃದಯೇಶ, ಬಾ ಬೇಗನೆ.

ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ

ಬರ್ಪುದೆಂದಾತಪಂ
ಕರ್ಪಿರುಳ್ ತೆರಳಿ?
ಫಲಿಪುದೆಂದೀ ತಪಂ
ಬಗೆಯ ಹೂವರಳಿ?-

ಜಡತೆಗೂ ಉಂಟಲ್ಲೆ
ಒಂದೇನೊ ಎಲ್ಲೆ?
ಇಂದೊ ನಾಳೆಯೊ ಬಲ್ಲೆ
ಕಲ್ಲುಸಿರ್ ಅಹಲ್ಯೆ!

ದುರ್ದಿನ

ಬಾನಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿ ಮಳೆಮೋಡದ ಮಬ್ಬು;
ಗಂಟಿಕ್ಕಿದವೋಲಿದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕರಿಹುಬ್ಬು.
ಮಿಂಚಿನ ಗುಡುಗಿನ ಗಾಳಿಯ ಸುಳಿವಿನಿತಿಲ್ಲ;
ಚಿತ್ರಸ್ಥಗಿತವೊ ಎಂಬಂತಿದೆ ಜಗವೆಲ್ಲ.
ಗಿಡಮರವೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚಲ ಮೇಣ್ ಸ್ತಬ್ಧ;
ಸದ್ದಿದ್ದರು ಅದು ಹನಿ; ಕಡಲಾಗಿದೆ ನಿಶ್ಯಬ್ಧ.
ಹಿಡಿದು ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿದೆ ಜಡಿಸೋನೆ,
ಬೇಸರು ಕರೆಕರೆ ಹಿಡಿಸುವ ಎಡೆಬಿಡದೆಯೆ ಸೋರುವ ಸೋನೆ!

ಪ್ರಿಯನಾಗಮನವ ಹಾರೈಸುತ್ತ ಮನೆಹೊಸ್ತಿಲ ಮೇಲೆ
ಕುಳಿತಿರುವಳು ದೀನಾನನೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಬಾಲೆ.
ಆ ಹೆಗ್ಗಾಡಿನ ಕಣಿವೆಯ ಮಧ್ಯೆ
ಆ ಒಂಟಿಯ ಹುಲ್ಮನೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದೆ ನಿಧೆ.
ನೆರೆಹೊರೆಯಿಲ್ಲ; ಜೊತೆಗಾರಿಲ್ಲ;
ತಾನೊಬ್ಬಳೆ ಎಲ್ಲ!
ನಿಡು ನೋಡುತ್ತಿರೆ ಉತ್ಕಂಠಿತೆ, ಆ ನಾರಿ,
ಹಾವಿನವೊಲು ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ ಕಣಿವೆಯ ಕಾಲ್ಕಾರಿ
ಹಳುವಿನೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ ಮರೆಯಾಗುತ್ತೆ ತೂರಿ:
ಶೂನ್ಯತೆ ಮಾತ್ರವೆ, ಹಾ, ಅದರೊಳ್ ಸಂಚಾರಿ!

ನೀನೆನ್ನ ವೈಣಿಕಂ

ನೀನೆನ್ನ ವೈಣಿಕಂ; ನಾ ನಿನ್ನ ವೀಣೆ.
ನನ್ನ ಗಾನಕೆ ಅನ್ಯ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಕಾಣೆ:

ಗಾನಕಾಗಿಯೆ ನೀನು ವೀಣೆಯನು ರಚಿಸಿದಯ್;
ಜಡದ ಜಂತ್ರದಿ ಜೀವವನು ಹಡೆದೆಯಯ್;
ಯುಗ ಯುಗ ತಪಂಬಡುತ್ತೆ ದೂರದೀ ಶ್ರುತಿಗಾಗಿ
ತರುಲೋಹದೊಡಲಿದಂ ಕೃತಿಗೆಯ್ಯೆಯಯ್!

ನಿರ್ಜೀವ ತರುವಿನಾ ನೀರಸದ ಲೋಹದಿಂ
ಜೀವರಸಮಯ ಗಾನವಹುದೆಂದರಿತರಾರ್?
ಸಂಭವಮಸಂಭವಮ್ ಎಂಬುದಿಲ್ಲಯ್ ನಿನಗೆ
ಕವಿವಿರಾಟ್ ಹೇ ವೈಣಿಕ ವರೇಣ್ಯ!

ಆಕರ್ಷಣೆ

ಧರೆ ಶಶಿಯನೆಳವಂತೆ
ನಾ ನಿನ್ನನೆಳವೆ;
ರವಿ ಧರೆಯನೆಳವಂತೆ
ನೀನೆನ್ನನೆಳವೆ!
ಭೀಮ ನೀಹಾರಿಕೆಯು
ಭೂಮಿ ರವಿಗಳನೆಲ್ಲ
ಸೆಳೆಯುವಂದದಲಿ
ಪ್ರೇಮವೆಂಬುವ ಶಕ್ತಿ
ನೇಮದಾಲಿಂಗನದಿ
ಬಂಧಿಸಿದೆ ಸಕಲರನು
ವಜ್ರಬಂಧದಲಿ!

ಬಾಚಿದೆ ನಿನಗಾಗಿ;
ಬಾನಿನ ಬಣ್ಣದ ನೀಲಿಯ ಸೀರೆಯ
ನೆರಿಗೆಯನುಟ್ಟಿಹೆ ನಿನಗಾಗಿ.
ತುಟಿ ಕೆಂಪಾಗಿದೆ ನಿನಗಾಗಿ;
ಕಣ್ಣೆವೆಯಿಕ್ಕದು ನಿನಗಾಗಿ.
ಒಲುಮೆಯ ಹೊನಲಿನ ರಭಸದ ಹೊಯ್ಲಿಗೆ
ಬಿರಿವೆದೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ ಕೂಗಿ!
ಪ್ರಾಣ ಪಕ್ಷಿ ತಾ ದೇಹಪಂಜರದಿ
ತುಡಿಯುತ್ತಿದೆ, ಹಾ, ಸೆರೆಯಾಗಿ!

ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದಿಹ ಕುಸುಮಮಾಲಿಕೆಯು
ಬಿಸುಸುಯ್ಲಿಗೆ ಬಾಡುವ ಮುನ್ನ
'ನೇತಿ'ಯ ನಿರ್ಗುಣ ಶೂನ್ಯವನುಳಿಯುತ
'ಇತಿ'ಯಾಗೈತರು, ಓ ಚೆನ್ನ!

ಆತ್ಮನಿವೇದನ

'ಬೃಂದಾವನಕೆ ಹಾಲನು ಮಾರಲು
ಹೋಗುವ ಬಾರೇ ಬೇಗ, ಸಖಿ!'
'ಬೃಂದಾವನದಿ ಹಾಲನು ಕೊಳ್ಳುವರ್
ಆರಿಹರೇ ಹೇಳಿದುಮುಖಿ?'

'ಗೋವನು ಕಾಯುವ ಗೋವಿಂದನಿಹನೇ,
ಹಾಲನು ಕೊಳ್ಳುವ, ಕೇಳೆ ಸಖಿ!
ಚೆನ್ನವ ಕೊಡನೇ, ರನ್ನವ ಕೊಡನೇ,
ತನ್ನನೆ ಕೊಡುವನು ಬಾರೆ, ಸಖಿ!

ಕಣ್ಣನು ಮೋಹಿಪ ಪೀತಾಂಬರವನು,
ಬಣ್ಣದ ಬಳೆಗಳ ಧರಿಸು, ಸಖಿ;
ಚೆನ್ನವ ಮೋಹಿಸುವೆದೆಯನು ಹಾರವು
ಸಿಂಗರಿಸಲಿ, ಹೇ ನಳಿನಮುಖಿ!

ಝಣಝಣವೆನ್ನಲಿ ನೂಪುರ, ಗೋಪಿ,
ಹಣೆಯೊಳು ಚಂದನ ರಂಜಿಸಲಿ!
ತೊಂದೆಯ ಹಣ್ಣನು ತುಟಿಗಳು ನಗಲಿ,
ವದನವು ಮೀರಲಿ ತಾವರೆಯ!

ಯಮುನಾತೀರದೊಳಲೆಯುವ ಬಾರೇ
ಹಾಲುಬೇಕೆ ಹಾಲೆಂದು, ಸಖಿ;
ಹಾಲನು ಮಾರುವ ನೆವದಿಂದ ಹರಿಯು
ಮೋಹಿಸಿ ಕರೆಯುವ ಬಾರೆ, ಸಖಿ!'

'ಹಾಲ ನಿವೇದಿಸಿ ಆತ್ಮವನರ್ಪಿಸಿ
ಮುಕ್ತಿಯ ಹೊಂದುವ, ಸೌಮ್ಯಮುಖಿ!

ಹಾಲನು ಮಾರಿ ಹರಿಯನು ಕೊಳ್ಳುವ
ನಾವೇ ಧನ್ಯರು, ಕಮಲಮುಖಿ!

ನಮ್ಮಿ ಲಾಭವ ಮೀರುವ ಲಾಭವು
ಬೇರಿನ್ನಿಹುದೇ, ಇಂದುಮುಖಿ?
ಬೃಂದಾವನಕೇ ಹಾಲನು ಮಾರಲು
ಹೋಗುವ ಬಾರೇ ಬೇಗ, ಸಖಿ!

ಶ್ರೀ ಮಜುಂದಾರರ ಒಂದು ಚಿತ್ರದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದದ್ದು

ಆತ್ಮವಿಕಸನವಲ್ಲ ಮಿಲನಸಾರ?

ದಮ್ಮಯ್ಯ, ಬಾ ಬೇಗ, ಓ ಎನ್ನ ಹೃದಯೇಶ,
ಕಾದು ದಣಿದೆನು; ಇನ್ನು ತಡೆಯಲಾರೆ.
ಹರಿಯುತಿದೆ ನರಗಳಲಿ ಬೆಂಕಿಯುರಿ; ಹರಣವನೆ
ಕೊರೆದಿದೆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯ ನಿಶಿತಧಾರೆ.

ನೀನು ತಡಮಾಡಿದರೆ ಬಾಳೆಲ್ಲ ಸಂಕುಚಿಸಿ,
ಕುಗ್ಗಿಸುವುದಾತ್ಮವನು ವಿರಹಭಾರ.
ನೀನು ಬಂದರೆ ಬಳಿಗೆ ಬಾಳರಳಿ ಹಬ್ಬುವುದು;
ಆತ್ಮವಿಕಸನವಲ್ಲ ಮಿಲನಸಾರ?

ನೀನೆನ್ನ ಬಳಿಯಿರಲು

ನೀನೆನ್ನ ಬಳಿಯಿರಲು ಜಗ ತುಂಬಿತುಳುಕುವುದು;
ನೀನು ಹೋದರೆ ದೂರ ಶೂನ್ಯವಾಗುವುದು.
ನೀನೆನ್ನ ಜೀವನದ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿರುವೆ;
ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಮೂರ್ತಿ, ಎದೆಗೆ ಬಾರೈ.

ಬಿಸಿಲುರಿವ ಮರುಭೂಮಿಯಿಂದದಲಿ ನನ್ನೆದೆಯು
ವಿರಹದಿಂದುದುರಿದು ಯೋಗಕೆಳಸುವುದು;
ಮಳೆಗರೆದು, ತಂಪಿತ್ತು, ಪರಿಹರಿಸಿ ಬೇಗೆಯನು,
ಪ್ರೇಮತೋಯದ ಮೂರ್ತಿ, ಎದೆಗೆ ಬಾರೈ.

ಅಗಲಿಕೆಯ ಸಹಿಸಲಾರೆನು ನಾನು; ನಿನ್ನನ್ನೆ
ಹಗಲಿರುಳು ನೆನೆದು ಬಗೆ ಕುದಿದು ಬೇಯುವುದು.
ಓ ನನ್ನ ಆನಂದ ಸತ್ಯಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿ,
ಶೂನ್ಯವನು ಪೂರ್ಣಗೈ! ಎದೆಗೆ ಬಾರೈ!

ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ

ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮಧುರ ಪ್ರಾಣೇಶನಿಗೆ
ಪ್ರಣಯದಾರತಿ ಪೂಜೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಬಾ!
ಕಂಬನಿಯ ಚುಂಬನದ ಪ್ರೇಮಾಂಬುಜಾತದಲಿ
ತುಂಬಿ ಜೀವವನೆ ಮುಡುಪರ್ಪಿಸಲು ತಾ!

ರಾಗವೇ ವೈರಾಗ್ಯವಪ್ಪದಲ್ಲಿ!
ಭೋಗವೇ ತ್ಯಾಗವಾಗಿರುವುದಲ್ಲಿ!
ಮೋಹವೇ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದಲ್ಲಿ!
ಪ್ರೇಮವೇ ಮುಕ್ತಿಯಂತೆಸೆವುದಲ್ಲಿ!

ಹೋದ ಬಾಳ ಬೆಳಕು*

ಸದ್ದೆ ಇಲ್ಲದಿರುಳಿನಲ್ಲಿ
ನಿದ್ದೆ ಹೆಣ್ಣು ಬಂದು ಎನ್ನ
ಮುಗ್ಧನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ತನ್ನ
ಮುದ್ದುಮುತ್ತ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ,
ಲೋಲಬಾಲೆ ನೆನಪು ಬಂದು
ಹೋದ ಬಾಳ ಬೆಳಕು ತಂದು
ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು
ನಲಿದು ಕುಣಿದು ಹಿಂದುಮುಂದು,
ನಲೈದೋರಿ ಮೆರೆವಳು;
ಒಲೈದೋರಿ ಕರೆವಳು!
ಅಂದಿನಾಟ,
ಚಂದದೂಟ,
ಅಂದಿನೋಟ,
ಕೂಟ, ನೋಟ,

ಕಣ್ಣನೀರು, ಮಂದಹಾಸ,
ಅಣುಗತನದ ಹುಚ್ಚುವೇಷ,
ಅಂದು ಮೆರೆದ ಬೇಟವು,
ಅಂದು ಹೊಳೆದು
ಒಲಿದು ನಲಿದು,
ಇಂದು ಮಣ್ಣು
ಕವಿದ ಕಣ್ಣು;
ಅಂದು ಹರುಷದಿಂದ ನಡೆದು
ಇಂದು ಶೋಕದರೆಗೆ ಬಡಿದು,
ಒಡೆದ ಎದೆಯ ಕೂಟವು!

ಸದ್ದೆ ಇಲ್ಲದಿರುಳೊಳಿಂತು
ನಿದ್ದೆ ಹೆಣ್ಣು ಬಂದು ಎನ್ನ
ಮುಗ್ಧನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ತನ್ನ
ಮುದ್ದುಮುತ್ತ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ,
ಖಿನ್ನವದನೆ ನೆನಪು ಬಂದು
ಹೋದಬಾಳ ಬೆಳಕ ಬಂದು
ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು
ನಲಿದು ಕುಣಿದು ಹಿಂದುಮುಂದು,
ನಲೈದೋರಿ ಮೆರೆವಳು;
ಒಲೈದೋರಿ ಕರೆವಳು!

ಹಗಲು ಇರುಳು ಆಟವಾಡಿ
ದಿನವು ಮುದ್ದು ಮಾತನಾಡಿ,
ಒಂದೆ ಜೀವದುಸಿರನೆಳೆದು,
ಒಂದೆ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು,
ಮಾಗಿ ಚಳಿಯ ಗಾಳಿ ಬೀಸೆ,
ಮಾಗಿ, ಭೂಮಿಗುದುರುವಂತೆ,
ಯಾಗಿ ಭೂಮಿಗುದುರುವಂತೆ,
ಸಾಗಿ ಉದುರಿ ಮಾಯವಾದ
ಗೆಳೆಯರನ್ನು ನೆನೆಯಲು,
ಎಳೆಯರನ್ನು ನೆನೆಯಲು;
ಬೆಳಕ ಕಳೆದು

ಸೊಬಗನುಳಿದು
ಕತ್ತಲಾಗಿ
ಬತ್ತಲಾಗಿ,
ತೋರಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೋದ
ತಳಿರು ಹೂವು ಬಾಡಿ ಹೋದ
ಬಿಟ್ಟ ಮದುವೆಮನೆಯೊಳು,
ಜೊತೆಯ ನೀಗಿ
ಒಂಟಿಯಾಗಿ,
ಬೇಸರಿಂದ,
ಭೀತಿಯಿಂದ,
ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಮನೆಯ, ಬಾಡಿ
ನೇತುಬಿದ್ದ ಸೊಬಗ ನೋಡಿ
ಅಳುವ ನೆಂಟನಾಗುವೆ!

ಸದ್ಧ ಇಲ್ಲದಿರುಳೊಳಿಂತು
ನಿದ್ದೆ ಹೆಣ್ಣು ಬಂದು ಎನ್ನ
ಮುಗ್ಧ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ತನ್ನ
ಮುದ್ದು ಮುತ್ತ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ,
ಖಿನ್ನವದನೆ ನೆನಪು ಬಂದು
ಹೋದ ಬಾಳ ಬೆಳಕ ತಂದು
ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು
ನಲಿದು ಕುಣಿದು ಹಿಂದುಮುಂದು,
ನಲ್ಮದೋರಿ ಮೆರೆವಳು;
ಒಲ್ಮದೋರಿ ಕರೆವಳು.

ಬಿಂಕದೊಲುಮೆ

ಪಕ್ಕದಲಿ ಪವಡಿಸಿರೆ
ಅಕ್ಕರೆಯ ಚೆಲುವೆ:
ಅಪ್ಪರಿಯರೆದೆಸಿರಿಯ
ಸಕ್ಕರೆಯ ಗೆಲುವೆ;
ಇಂದ್ರ ಸಿಂಹಾಸನವ
ಸವಿ ಸೂರೆಗೊಳುವೆ;

ಬೇಸರಿಕೆಯಸುರಿಯನು
ಹೊಡೆಸೀಳಿ ಕೊಲುವೆ!

ಮಿಸುನಿ ಬೆಟ್ಟವನೇರಿ
ಬಸವಳಿದು ಬಾಯಾರಿ
ರಸದ ಮಡುವನೆ ಹೀರಿ
ತಣಿದು ನಲಿವೆ!
ನಂದನವನಲೆದಾಡಿ
ಸುರತರುವನಳ್ಳಾಡಿ
ಸ್ವರ್ಧುನಿಯನೀಸಾಡಿ
ಕುಣಿದು ಉಲಿವೆ!

ಹೊಸ ಮಳೆಯ ಮಿಂದೆಸೆವ
ಹಸುರು ಮಲೆಗಳ ಮೇಲೆ
ನೇಸರುದಯದ ರುಚಿಯ
ಸವಿವೆ ಕಂಡು;
ಸರ್ವ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯ
ಶೃಂಗಾರ ರಂಗದಾ
ಸಂಸಾರ ಸಾರವನು
ಸುಲಿವೆನುಂಡು!

ಬಿದಿಗೆಯ ಚಂದ್ರ

ವಡುವಣ ಬಾನಿನ ನೀಲಿಯ ಹಣೆಯಲಿ
ಬಿದಿಗೆಯ ರೇಖಾಚಂದ್ರಮನು
ನವವಧು ವದನದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಂದದಿ
ಮೆರೆವನು ಮೋಹವನು.

ನೈಶಾಕಾಶದ ಬಿತ್ತರದೆದೆಯಲಿ
ಕಿಡಿಕ್ಕಿಡಿ ಕೆತ್ತಿದೆ ತಾರಾಳಿ;
ತರುವನ ಗಿರಿಧರೆ ಮೌನದಿ ಮುಳುಗಿವೆ
ಭಾವ ಸಮಾಧಿಯಲಿ!

ಉದ್ವೇಗವನರಿಯದ ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿಯ
ನಿರುಪಮ ಔದಾಸೀನ್ಯದಲಿ
ತ್ರಿಜಗಜ್ಜೀವನವಾಹಿನಿ ಹರಿದಿದೆ
ಸುಖಮಯ ಸುಪ್ತಿಯಲಿ.

ಮೌನದ ಮಡಿಲಲಿ, ಹಸುರು ಹಸಲೆಯಲಿ
ಮಲಗಿರುವೆನು ನಾನೇಕಾಂಗಿ;
ನೀನೆಂದಿಗೆ ಐತರುವೆಯೊ ಎಂಬುವ
ಚಿಂತೆಯೆ ನಾನಾಗಿ.

ಮುಗಿಲ ಲೀಲೆ

“ಬಾನಿನ ಜಗಲಿಯ ನೀಲಿಯಲಿ
ಬಿಳಿಮುಗಿಲಿನ ಕೂಸಾಡುತಿದೆ?”

“ಹಡಗಿನ ಪಟ ಹಿರಿ ಕಡಲಿನಲಿ
ಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ತೇಲಾಡುತಿದೆ!”

“ಯಮುನೆಯ ನೀರಿನ ಹೊನಲಿನಲಿ
ನಿದ್ದೆಯ ಹಂಸವು ತೇಲುತಿದೆ!”

“ನೀಲಿಯ ತೈಲದ ಬಟ್ಟಲಲಿ
ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮುದ್ದೆಯ ಹೋಲುತಿದೆ!”

“ಹಸುರನು ಹಾಸಿದ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ
ಬಿಳಿಗನಸಿನ ಸಿಸು ನಿದ್ರಿಸಿದೆ!”

“ಅಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಿನ ಕಪ್ಪಿನಲಿ
ತಮ್ಮನ ಚಿತ್ರವು ಮುದ್ರಿಸಿದೆ!”

“ಮುಗಿಲಾಡುತಿದೆ”

“ಮುಗಿಲೋಡುತಿದೆ!”

ಮುಳುಗಿದರೇನ್ ಸಾವೆ?

ಬೆಳ್ಳಿಗಳು ಹಾಲ್ ಚೆಲ್ಲಿದ
ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಿರುಳಲ್ಲಿ
ಬನದಂಚಿನ ಹೊಳೆ ತುಂಗೆಯ
ಸಕ್ಕರೆ ಮರಳಲ್ಲಿ
ಓರೊವರೆ ನಾವಿವರು
ಸಿಂಗಾರದಿ ಕೂಡಿ
ನಲಿದಾಡುವ ಬಾ, ನಲ್ಲಳೆ,
ರಸದೋಕುಳಿಯಾಡಿ.

ಮೇಗಡೆ ಬಾನ್, ಕೆಳಗಡೆ ಕಾನ್,
ಜೊನ್ನದ ಜೇನ್ ನಡುವೆ;
ನಿನ್ನೊಳು ನಾನ್, ನನ್ನೊಳು ನೀನ್,
ನಮಗಿನ್ನೇನ್ ಗೊಡವೆ?
ಹೊನ್ನೊಲುಮೆಯ ಹೊಂಬೊನಲಲಿ
ತೇಲುವ ಬಾಳನಾವೆ
ಆಲಿಂಗನದಾವರ್ತದಿ
ಮುಳುಗಿದರೇನ್ ಸಾವೆ?

ಮೈ ಚೆಲುವಿಗೆ ನೀನೊಲಿಯದಿರೆನ್ನ

ಮೈ ಚೆಲುವಿಗೆ ನೀನೊಲಿಯದಿರೆನ್ನ:
ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೊ, ಓ ಮನದನ್ನ,
ಹಿಡಿವುದು ದೇಹಕೆ ಕಾಲದ ತುಕ್ಕು;
ತೆರೆತೆರೆ ತೋಡುವುದೊಡಲಲಿ ಸುಕ್ಕು.
ತುಟಿಗಂಪಳಿವುದು; ಬಾಡುವುದಕ್ಕಿ;
ನರೆವುದು ಕೂದಲು; ಯೌವನ ಪಕ್ಷಿ
ಗರಿಯುದುರಿಸುವುದು. ಹಿಡಿವುದು ಮುಪ್ಪು-
ಬಾಳಸೊಗದಾನೆಯ ಕೆಡಹುವ ಕಪ್ಪು.
ಕೊರಳಿನ ಇನಿದಿನಿ ಕರ್ಕಶವಾಗಿ,
ಗೂನಾಗುವುದೈ ನಿಡುಬೆನ್ ಬಾಗಿ:

ಅದರಿಂದೊಲಿವೊಡೆ, ಓ ಎದೆಯನ್ನ,
ಮೈ ಚೆಲುವಿಂಗಾಗೊಲಿಯದಿರೆನ್ನ.

ಮೈಗೆ ಮೈ ಸೋಂಕಿದರೆ

ಮೈಗೆ ಮೈ ಸೋಂಕಿದರೆ
ನಂದನವೊ ನಮ್ಮ ಧರೆ!
ಮೈಗೆ ಮೈ ಸೋಂಕಿದರೆ
ದೇವಗಂಗೆಯಲಿ ತೆರೆ
ಪುಲಕಿಸುವುದುಕ್ಕಿ!

ಮೈಗೆ ಮೈ ಸೋಂಕಿದರೆ,
ಮೈಗಳೆರಡಪ್ಪಿದರೆ,
ಒಲಿದೊಪ್ಪಿದಪ್ಪಿನಲಿ
ದ್ವೈತವದ್ವೈತದಲಿ
ಲೀನ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ!

ಮೊಸರಿನ ಹುಡುಗಿ

ಮೊಸರಿಗಿಂತ ಮನೋಹರ ಅವಳ ಕೂಗು;
'ಮೊಸರು ಬೇಕೆ ಮೊಸರು' ಎಂಬ ದನಿಯ ಬಾಗು!
'ಮೊಸರು ಬೇಡ' ಎಂಬರುಂಟೆ? ಕರೆ, ಹೋಗು;
ಕೊರಳ ಸವಿಗೆ ಮೊಸರು ಕೊಂಡು ಧನ್ಯನಾಗು!

ಯಮನಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ

ಈ ಕೊಂದ ಕಾಲವನು ಕೂಡಿ ಕೊಡುವೆಯ ಕೊನೆಗೆ
ನನ್ನಾಯುಮಾನಕ್ಕೆ, ಮೃತ್ಯುದೇವ?
ಏಕೆಂದರಿಷ್ಟು ದಿನವೂ ನಾನೆ ಸತ್ತಿದ್ದೆ!
(ನೀನೊಯ್ಯದಿದ್ದರೂ ನಾನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೆ!)
ನಲ್ಲಳನು ಕರೆದೊಯ್ಯೆ ಮನೆಗೆ ಮಾವ!

ರಸ ಪೂಜೆ

ನಿನ್ನ ಮೈ ದೇಗುಲದಿ
ನಾನು ಪೂಜಾರಿ;
ನೀನೆ ದೇವತೆ ಅಲ್ಲ,
ನನ್ನೆದೆಯ ನಾರಿ.

ಪ್ರೇಮದಾಲಾಪನೆಯೆ
ಋಷಿಮಂತ್ರದೋಜೆ;
ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಸಾದದಿಂ
ತಣಿಯುವುದೆ ಪೂಜೆ!

ರಾಧೆ ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ

ಹೊಮ್ಮಿದೊಳೆಯ ಗರುಕೆ ಮೇಲೆ
ಚಿಮ್ಮಿ ಹುಲ್ಲೆಮರಿಯವೋಲೆ
ನನ್ನ ನೊಪ್ಪಿ ರಾಧೆಯಪ್ಪಿ
ಮುತ್ತಿಟ್ಟಳು ಕೆನ್ನೆಗೆ!

ಎಲ್ಲ ಬರೆದುಕೊಳುವ ವಿಧಿ,
(ನಲ್ಲೆಗಾಣೆ ಪುಣ್ಯನಿಧಿ!)
ನಿನಗೆ ನನ್ನದೊಂದು ಮೊರೆ:
ಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟುದನೂ ಬರೆ,
'ರಾ-ಧೆ ನ-ನ್ನ ಕೆ-ನ್ನೆ-ಗೆ.'

“ಇವನು ಕೋಪಿ, ಇವನು ಪಾಪಿ”
ಸುಳ್ಳನೆ ಬರೆ, ನಿನಗೆ ಮಾಫಿ!
“ಇವಗೆ ಮೋಹ, ಭ್ರಾಂತಿ, ಭ್ರಮೆ!”
ಹ್ಲೂ ಆಗಲಿ! ಅದಕೂ ಕ್ಷಮೆ!
ಆದರೆನ್ನದೊಂದೆ ಮೊರೆ:
ಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟುದನೂ ಬರೆ,
ರಾಧೆ ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ!

ಲೀಹಂಟ್ ಕವಿಯ 'Rondeau' ಎಂಬ ಕವನದ ಭಾವಾನುಕರಣ

ರಾಸ ಲೀಲೆ

ವಿಶ್ವದ ಕೇಂದ್ರದ ಬೃಂದಾವನದಲಿ,
ಜೀವನ ಜಮುನೆಯ ಕೂಲದಲಿ,
ರಾಗದ ಭೋಗದ ಮಧು ಸಂಸಾರದ
ಕದಂಬ ತರುವರ ಮೂಲದಲಿ,
ಬಿಸಿಲಿನ ನೆಳಲಿನ ಬಲೆಬಲೆ ನಲಿಯುವ
ರಂಗೋಲಿಯ ಶೀತಲ ಛಾಯೆಯಲಿ,
ಶುಕಪಿಕ ಸಂಕುಲ ತುಮುಲ ನಿನಾದದ
ಸಂಗೀತದ ಮಧುಮಯ ಮಾಯೆಯಲಿ;
ಹಚ್ಚನೆ ಮೆರೆದಿರೆ ವಸಂತ ಲೀಲೆ,
ಪಚ್ಚೆಯ ಹಸುರಿನ ಮೆತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ
ನರ್ತಿಸುವನದೊ ತ್ರಿಭಂಗ ಮುರಾರಿ,
ತ್ರಿಲೋಕ ಮೋಹಕ ರಾಸ ವಿಹಾರಿ!

ಸಮುದ್ರ ಮುದ್ರಿತ ಗಿರಿಧರೆಯಂತೆ
ನೀಲ ದುಕೂಲದ ಶ್ಯಾಮ ಶರೀರಿ!
ಸಂಧ್ಯಾ ಸುಂದರ ದಿಗಂತದಂತೆ
ಉಜ್ವಲ ಘನ ವನಮಾಲಾ ಧಾರಿ!
ನಾಟ್ಯಂಗೈದಿದೆ ಪಿಂಞ ಕಿರೀಟ,
ಪ್ರೇಮಿಕ ಯೋಗಿಯ ಪಿಂಗಲ ಜೂಟ!
ಬಿಂಬಾಧರ ಚುಂಬಿತವಾ ವೇಣು
ರಾಧೆಯ ವಿರಹಕೆ ಕರುಬಿನ ನೇಣು!
ನಳಕೂಬರ ಮನ್ಮಥರವರೆಲ್ಲಿ?
ಸೌಂದರ್ಯದ ಸಾರವಿದೆಲ್ಲಿ?-

ಝಣಿರು ಝಣಿರು ಝಣಿಝಣಿರೆನೆ ಗೆಜ್ಜೆ
ಕುಣಿದು ಕುಣಿದು ಕುಣಿಕುಣಿದಿವೆ ಹೆಜ್ಜೆ!
ಪುಲ್ಲವಿನಿಮಿರುತೆ ನಲಿದಿದೆ ಮಣ್ಣು!
ಮೈನವಿನಿಮಿರುತೆ ಹನಿತಿವೆ ಕಣ್ಣು!
ನೃತ್ಯಕೆ ಹೊಯಿಕ್ಕೆ ಗಾನದ ಶೈಲಿ;

ಗಾನಕೆ ಹೊಯಿಕ್ಕೆ ನೃತ್ಯದ ಶೈಲಿ!
ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿಯನುಗುತಿದೆ ಗಾನಂ
ಮಳೆಬಿಲ್ಲಿನ ಹೊಳೆಯನು ಹೋಲಿ!
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಗಾನದ ಗಂಗಾ ಸ್ನಾನಂ!
ಕಾಣದೊ ಮುಳುಮುಳುಗಿದೆ ತೇಲಿ!

ನರ್ತಿಸಿ ಸುತ್ತಿದೆ ಗೋಪೀವೃಂದಂ
ಲಲನಾಕಾರದ ಪ್ರಣಯಾನಂದಂ!
ಹಗಲಿರುಳೆರಡೂ ಉಷೆ ಸಂಧ್ಯೆಯರಂ
ತಳ್ಳೆಸಿಳೆಯಂ ಭ್ರಮಿಪಂದದಲಿ,
ರಂಗು ರಂಗಿನ ಸೀರೆಯ ಸೊಬಗಿಂ
ಮೆರೆಯುವ ಹೂದೋಂಟದ ಚಂದದಲಿ,
ಜಗದೆದೆಯಲಿ ರತಿತ್ಯಷ್ಟೆಯ ಕೆರಳಿಸಿ
ಕುಣಿಕುಣಿವರು ಚಕ್ರದ ಬಂಧದಲಿ!
ಮೃದುಪದ ವಿನ್ಯಾಸಕೆ ಬಳುಬಳುಕಿರೆ ಮೈ,
ಎಲರಲಿ ನಲಿಯುವ ಅಲರ್ವಳ್ಳಿವೊಲಿರೆ ಕೈ,
ಝಣಿರು ಝಣಿರು ಝಣಿಝಣಿರೆನೆ ಗೆಜ್ಜೆ
ಕುಣಿದು ಕುಣಿದು ಕುಣಿಕುಣಿದಿರೆ ಹೆಜ್ಜೆ,
ಗೋಪಿಯರಾದರು ತಿರುಗುವ ನೇಮಿ
ನೃತ್ತದ ವೃತ್ತಕೆ; ಕೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ದಿವ್ಯಪ್ರೇಮಿ!

ಕರಿದುಂಬಿಯ ಪಡೆ ಮುಂಗುರುಳಿನ ಜಡೆ
ಹೆಡೆಯೆತ್ತಾಡುವ ಕಾಳಿಂಗನ ನಡೆ!
ಕೊಂಕಿದ ಹುಬ್ಬಿನ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ
ದೃಷ್ಟಿ ಮಯೂಖದ ಬತ್ತಳಿಕೆ.
ಬಿಂಕದ ಎದೆಗಡಲುಬ್ಬರವಿಳಿತಕೆ
ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾಣದ ತತ್ತಳಿಕೆ!
ಮಧು ಮೃದು ಕೋಮಲ ಪದ ಚುಂಬನಕೆ
ತಲ್ಲಣಿಸಿದೆ ಭೂಮಿ!
ಹೆಜ್ಜೆಯ ಬಿಜ್ಜೆಯ ಗೆಜ್ಜೆಯ ನಾದಕೆ
ಗಾನ ತರಂಗಿತ ವೇಣು ವಿನೋದಕೆ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆ ಕಾಮಿ!

ಹಸುರು ಹಸಲೆಯಲಿ ಮೇಯುವ ಗೋವು
ಸೆರೆಯಾಗಿಂಪಿಗೆ ತೊರೆಯುತೆ ಮೇವು
ಕಿವಿಗಳ ನಿಮಿರಿಸಿ ಮೋರೆಯನೆತ್ತಿ,
ಕಂಡರಿಸಿದರೆನೆ ಕಲ್ಲನು ಕೆತ್ತಿ,
ನೋಡದೊ ನಿಂತಿವೆ ಸ್ವರವಶವಾಗಿ,
ಮೃತ್ಯು ಚಿತ್ರದಿ ಕೊರೆದಂತಾಗಿ,
ಸರಗೈದಿರೆ ಕೊಳಲಿನ ಯೋಗಿ!
ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯ ನೋಡಲೈನಲು,
ಕೊಳಲಿಂಚರವನು ಕೇಳಲೈನಲು
ಅದೊ ನಿಂತುದು ಯಮುನೆಯ ಹರಿಹೊನಲು,
ಗಾನಕೆ ಘನವಾಯ್ಬೆಂಬಂತೆ!
ತೆರೆ ನೊರೆ ಕರುವಿಟ್ಟಂತಿರೆ ನೀವೊಳೆ
ಮೆರೆದಿದೆ ಬಣ್ಣದಿ ಬರೆದಂತೆ!
ಗಿರಿಕಾನನತತಿ ಬಾನ್ ಮುಗಿಲೆಲ್ಲಂ
ಕಿವಿಯಾಗಿವೆ ಮೈಮರೆತಂತೆ!

ಕೊಳಲಿನ ಮಂತ್ರದಿ ತ್ರಿಜಗಂ ಮುಗ್ಧ!
ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮಸ್ತಂ ಭಾವಸ್ತಬ್ಧ!
ನಿಶ್ಚಲ ಚಿತ್ರಂ ನೋಡದೊ ಮತ್ತೆ
ರಸಸುಖದಿಂ ಸ್ವಂದನಗೈಯುತ್ತೆ
ರಾಸ ವಿಲಾಸದ ಛಂದಃ ಪ್ರಾಣಕೆ
ಸಮರಸ ಲಾಸ್ಯವನಾಡುತಿದೆ;
ಭಾವಾತಪದಿಂ ಘನಿತಾನಂದದಿ
ಜೀವತರಂಗಿಣಿ ಮೂಡುತಿದೆ!
ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ ಹೊಳೆ ನೊರೆನಗೆ ಬೀರಿ
ತರಂಗತಾಡನ ಘೋಷದಲಿ;
ರಾಜಿಸುತಿದೆ ಮಧು ಕಾನನ ರಾಜಿ
ತೀವಿದ ಪುಷ್ಪಾವೇಶದಲಿ;
ಮಳೆಬಿಲ್ಬಣ್ಣದಿ ಸುರಿಯಲು ತೊಡಗಿದೆ
ಹೂಮಳೆ ಸಮಸ್ತ ದೇಶದಲಿ!

ಬಹುವಿಧ ಸುಮಕುಲ ಗಂಧಸಮೀರಂ
ಚಲಿಸುತ್ತಿಹನಶರೀರ ಮಯೂರಂ!

ಅದೂ ಕುಣಿಯಲು ತೊಡಗಿದೆ ಗಿರಿಪಂಕ್ತಿ,
ಸಾನುಸ್ಥಾನದಿ ವಪ್ರಕ್ರೀಡೆಗೆ
ತೊಡಗಿದುವೋ ಎನೆ ದಿಗ್ಗಂತಿ!
ತಾಂಡವಗೈದಿದೆ ಅದೂ ಅಂಭೋಧಿ,
ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರ ರಾಸವಿಲಾಸದ
ರಸ ಪಾನಾನಂದೋನ್ಮಾದಿ!

ಭೂ ಗ್ರಹನಿಕರಂ ರವಿ ತಾರಾಳಿ
ರಾಸಕ್ರೀಡಾವೇಶವ ತಾಳಿ
ಯುಗಯುಗಯುಗದಿಂ ಗಿರ್ರನೆ ಸುತ್ತಿವೆ,
ಒಂದನ್ನೊಂದಂ ಸೆಳೆದಿವೆ, ಮುತ್ತಿವೆ,
ಎಂದೆಂದಿಗು ಬಿಡದಾಲಿಂಗನದಿ
ರಹಸ್ಯ ಭಂದೋ ಬಂಧನದಿ!

ನಿಲ್ಲಲ್ ಪ್ರಲಯಂ! ಚಲಿಸಲ್ ಸೃಷ್ಟಿ!
ನೃತ್ಯಗೀತಗಳ ಜೀವನ ತುಷ್ಟಿ!
ಅಣುಅಣುವಿಂ ನೀಹಾರಿಕೆವರೆಗೆ,
ತೃಣಕಣಕಣದಿಂ ಹಿಮಗಿರಿವರೆಗೆ,
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯು ರಾಸಕ್ರೀಡೆ!

ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮಗಳೊ? ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯೊ?
ಬಹುರೂಪಗಳಿವೆ! ಬಹುನಾಮಗಳಿವೆ
ಆದರೆ, ಆದರೆ-ಕಡೆಯಲಿ, ಎಲ್ಲಿಯು
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲವು ರಾಸಕ್ರೀಡೆ!

ವಾಸಕ ಸಜ್ಜಿಕೆ

ಯಾವ ಅತೀತದಿ ನಿರ್ಗುಣನಾಗಿಹೆ
ಓ ಮಮ ಪ್ರೇಮದ ಅತಿಥಿಯೆ ನೀಂ?
ಗುಣಮಯ ಮಾಯಾ ವನತರು ಮೂಲದಿ
ಕಾದಿಹೆ ವಾಸಕ ಸಜ್ಜಿಕೆ ನಾಂ!

ಕುರುಳನು ತಿದ್ದಿದೆ, ಹೆರಳನು ಹಾಕಿದೆ,
ಬೈತಲೆ ಬಾಚಿದೆ ನಿನಗಾಗಿ;
ಬಾನಿನ ಬಣ್ಣದ ನೀಲಿಯ ಸೀರೆಯ
ನೆರಿಗೆಯನುಟ್ಟಿಹೆ ನಿನಗಾಗಿ.
ತುಟಿ ಕೆಂಪಾಗಿದೆ ನಿನಗಾಗಿ;
ಕಣ್ಣೆವೆಯಿಕ್ಕದು ನಿನಗಾಗಿ.
ಒಲುಮೆಯ ಹೊನಲಿನ ರಭಸದ ಹೊಯ್ಲಿಗೆ
ಬಿರಿವೆದೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ ಕೂಗಿ!
ಪ್ರಾಣ ಪಕ್ಷಿ ತಾ ದೇಹಪಂಜರದಿ
ತುಡಿಯುತ್ತಿದೆ, ಹಾ, ಸೆರೆಯಾಗಿ!

ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದಿಹ ಕುಸುಮಮಾಲಿಕೆಯು
ಬಿಸುಸುಯ್ಲಿಗೆ ಬಾಡುವ ಮುನ್ನ
'ನೇತಿ'ಯ ನಿರ್ಗುಣ ಶೂನ್ಯವನುಳಿಯುತ
'ಇತಿ'ಯಾಗೈತರು, ಓ ಚೆನ್ನ!

ವಿರಹಿ

ಕಾದೆ ಕಾದೆ ಕಾದೆ ಕಾದೆ
ನೀನು ಮಾತ್ರ ಬರದೆ ಹೋದೆ,
ಓ ಎನ್ನ ರಾಧೆ!

ಮನದಿ ವಿರಹದುರಿಯು ತೋರೆ
ಕ್ಷಣವದೊಂದು ಯುಗವ ಮೀರೆ
ಓ ನನ್ನ ನೀರೆ!

ನವ ವಸಂತನಿಳಿಗೆ ಬಂದು
ಕುಸುಮ ನಿವೇದನವ ತಂದು
ವಿಹಂಗ ಗಾನದಿ
ಪ್ರೇಮಗೀತೆಗಳನು ಹಾಡಿ
ಮಥಿಸಲೆದೆಯ ನೃತ್ಯವಾಡಿ,
ತಾನತಾನದಿ;

ದೂರದುದಯ ಗಗನದಲ್ಲಿ
ಕುಂಕುಮ ಧೂಳಿಯನೆ ಚೆಲ್ಲಿ
ಉಷೆಯ ಮೂರುತಿ
ಜಗಕೆ ಜೀವರಸವ ತರಲು,
ಶಿಖರವನವನೇರಿ ಬರಲು
ಅರುಣ ಸಾರಥಿ;

ಪೂರ್ಣ ಸುಧಾಕರನ ಕಾಂತಿ
ಬನವ ತೊಯ್ಯಲಿಳೆಯ ಶಾಂತಿ
ಮೇರೆವರಿಯಲು,
ಕಾಣದುಲಿವ ತೇನೆಹಕ್ಕಿ
ಗಾನಮೇಘದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ
ಸೋನೆಗೆರೆಯಲು;

ನಭವನೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಗಿಲು
ಸೋನೆ ಮಳೆಯ ಸುರಿವ ಹಗಲು
ಜೊತೆಯದಿಲ್ಲದೆ,
ಖಿನ್ನಮನವ ನಗಿಸಿ ನಲಿಸಿ,
'ರನ್ನ' ಎಂದು ಎದೆಯನೊಲಿಸಿ
ಒಲಿವರಿಲ್ಲದೆ;

ಪರ್ವತ ವನ ಕಂದರದಲಿ
ಸರೋವರದ ತೀರಗಳಲಿ
ನಿನ್ನನರಸಿದೆ;
ಒಮ್ಮೆ ಮೊರೆದು, ಒಮ್ಮೆ ಜರೆದು,
ಒಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಕೂಗಿ ಕರೆದು
ಬರಿದೆ ಚರಿಸಿದೆ.

ಯಾವ ಯಮುನೆಯರೆಯ ಮೇಲೆ
ಕುಳಿತು ಹಾಡುತಿರುವೆ, ಬಾಲೆ?
ಓ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ?
ಯಮುನೆಯಾಗಿ ಹರಿದು ಬರುವೆ,
ತೆರೆಯ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಕರೆವೆ,
ಬಾ ಎನ್ನ ರಾಧೆ!

ವೀಣಾಗಾನ

ನಾನೆ ವೀಣೆ, ನೀನೆ ತಂತಿ,
ಅವನೆ ವೈಣಿಕ; ಮಿಡಿದನೆನಲು ರಸದ ಹೊನಲು
ಬಿಂದು ಬಿಂದು ಸೇರಿ ಸಿಂಧು
ನಾದ ರೂಪಕ.

ಭುವನವೆಲ್ಲ ಸವಿಯಿ ಸೊಲ್ಲ
ಕವಿಯಿ ಗಾನ:
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಹೃದಯಮೀನ-
ಕಲ್ಲಿ ಜೇನ ಸೊಗದ ಸ್ನಾನ;
ಅಮೃತ ಪಾನ.

ತಂತಿಯಿಂಚರದಿ ವಿಪಂಚಿ
ರಸ ಪ್ರಳಯಿಸೆ
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಜೀವಮಾನ
ತಾನ ತಾನ ತನನ ತಾನ
ಪ್ರಾಣ ಪುಳಕಿಸೆ.

ಶಿಶು

ಹಸುರಿನುಯ್ಯಾಲೆಯಲಿ
ಬಿಸಿಲು ತೂಗಾಡುತಿದೆ;
ಚುಕ್ಕಿಯುದ್ಯಾನದಲಿ
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಾಡುತಿದೆ;
ಒಡಲವೀಣೆಯ ನಡುವೆ
ನುಡಿಯಿಲ್ಲದಿಂಚರಕೆ
ಮೊದಲು ತೊದಲಿನ ತುಟಿಯ
ಕೆಂಪು ತೆರೆಯುತಿದೆ!

ಮೈವೆತ್ತ ಗಾನಕ್ಕೆ
ಸುಖರಸದ ತಾನಕ್ಕೆ

ತನ್ನ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ
ಸೃಷ್ಟಿ ಮರೆಯುತ್ತಿದೆ!

ಸಂಸಾರ ಸಂಹಿತೆ

ಜನ ನೆರೆದು, ಸಭೆಸೇರಿ, ಕಯ್ಯ ಚಪ್ಪಳಿಯಿಕ್ಕಿ,
ಕೊರಳಿಗುರುಳಿಪ ಹಾರ ನನಗೆ ನಿನ್ನಾರ;
ತಳಿರ ಬೆರಳಿನ ಕಯ್ಯ ಕಂದನಾ ನಳಿದೋಳು
ಕೊರಳನಪ್ಪಿದರೆನಗೆ ಸಗ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾರ:
ಸಾಮಾನ್ಯತಾ ಸುಖವೆ ಶಾಂತಿ ಜೀವಾಧಾರ;
ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯೆ ಜಗನ್‌ಮಾನ್ಯತಾ ಸಂಸಾರ!

ಸಾಕು ಈ ಏಕಾಂತ

ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದೇಕಾಂತವಿದು ಕೊರೆಯುತ್ತಿದೆ
ಹೃತ್‌ಕಮಲವನು ವಜ್ರಕೀಟದಂತೆ;
ಮುಂದೆ ಬರುವಮೃತಕಿದು ಪೀರಿಕೆಯೊ ನಾನರಿಯೆ;
ದಹಿಸುತಿಹುದಾ ಕಾಳಕೂಟದಂತೆ!
ಮುಳುಗಿದನು ಸಂಜೆರವಿ; ಬೈಗುಗಪ್ಪಿಳಿತಂದು
ಉಬ್ಬುತಗ್ಗನು ತುಂಬಿ ಸಮಗೈಯುತ:
ತಬ್ಬಲಿಯ ತೆರದಿ ನಾನೊಬ್ಬನೆಯೆ ನಿಂತಿಲ್ಲಿ
ನೆನೆವೆ ನಿನ್ನನು, ನಲ್ಲೆ, ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ!
ಸಾಕು ಈ ಏಕಾಂತ! ಅಯ್ಯೊ ಸಾಕೇಕಾಂತ!
ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದೆ ನರಕ ಈ ಒಂಟಿ ವೇದಾಂತ!

ಸಿದ್ದಿ

ನಿನ್ನೊಂದು ಚೆಂದುಟಿಯ ಸವಿಮುತ್ತಿಗೆಂದು ನಾ
ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಗಳೆತ್ತಿ ಬಯಸಿ ಬಂದೆ;
ಯುಗಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ತೊಳಲುತ್ತ ಬಳಲಿ
ಕಡೆಗಿಂದು ನಿಂದಿಹೆನು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ.

ನನ್ನಂತೆಯೇ ನೀನು ಹುಡುಕಿ ನೊಂದಿಹೆ, ಬಲ್ಲೆ;
ಸಾರುತಿದೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಪ್ರಣಯಕಾಂತಿ!
ಕಲ್ಪಾಂತರದ ಹಿರಿಯ ಬಯಕೆ ಫಲಿಸಲಿ ಇಂದು:
ಸ್ನೇಹಮೋಹದ ಮುತ್ತನಿಡು-ಓ ಎನ್ನ ಶಾಂತಿ!

ಗುರುಕೃಪೆ

ದೇವರಮನೆ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರೆ ನಾ
ಧ್ಯಾನಾನಂದದಲಿ
ಬಂಧಿಸಿ ಹೃದಯವ ಬಂದುದು ಗುರುಕೃಪೆ
ಸುಂದರಿಯಂದದಲಿ!
ನಿರಿನಿರಿ ಮೆರೆದುದು ನೀಲಿಯ ಸೀರೆ:
ಶರಧಿಯನುಟ್ಟಳೆ ಭೂಮಿಯ ನೀರೆ?

ಮಂಗಳದಾರತಿ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ,
ಹೂವೆಡೆಗೈಯಲ್ಲಿ;
ಮಾಂಗಲ್ಯದ ತೋಳ್ಸರೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ,
ಬಿಡುಗಡೆ ಎದೆಯಲ್ಲಿ!
ಚಂದ್ರಮುಖದಲ್ಲಿ ತಾರೆಯ ಬಿಂದು;
ಚಂದ್ರೋದಯದಲಿ ಮಿಂದುದೆ ಸಿಂಧು?

ತುಟಿ ಕಾವಲ್ ನಿಂದುದು ನಂದನಕೆ;
ಕದವಾದುದು ಕಣ್ಣು;
ಮೋಹಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ ಮಧು ಬಂಧನಕೆ
ಕೃಪೆ ಆದುದು ಹೆಣ್ಣು!
ಗುಡಿಯಿಂದೀ ಪರಿ ತಾನೊಲಿದಾಕೆ
ನಡೆತರೆ, ಬೇರೆಯ ಗುರುಕೃಪೆ ಬೇಕೆ?

ನನ್ನವಳಿಗೆ

ಗುರುವು ಕೊಟ್ಟ ಪರಮ ಭಿಕ್ಷೆ
ನೀನೆ ನನಗೆ ಧರ್ಮರಕ್ಷೆ;
ನಿನ್ನ ನೆನಪೆ ನೀತಿ ಶಿಕ್ಷೆ
ಪ್ರೇಮದೆನ್ನ ಹೃದಯಕೆ!-
ನೀನೆ ದಿಶಾದೇವಿಯಲ್ಲೆ
ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನುದಯಕೆ!

ಅಮೃತ-ವಿಷ

ಜಾರುತಿದೆ ಜೀವನದ
ನಶ್ವರದ ಕಾಲನದಿ;
ದಿನ ದಿನಕೆ ಹತ್ತಿರಕೆ
ಸಾರುತಿದೆ ನೀರನಿಧಿ.
ಮತ್ತೆ ಬಾರದು, ನಲ್ಲೆ,
ಕಳೆದ ನಿಮಿಷಂ.
ಹೊತ್ತ ಕೊಲೆಗೈಯುವನೆ
ತಿಳಿದ ಮನುಷಂ?
ನಾಚಿ ನಿಂತರೆ, ಅಯ್ಯೊ,
ಅಮೃತವೆ ವಿಷಂ!

ಇಂದಾಗಲಿ

ಮಲಗು ಮನದನ್ನೆ, ಮಲಗೆಲೆಗೆ ಚೆನ್ನೆ:
ಕೊಳದ ತಾವರೆಯ ಹೃದಯದಲಿ ತುಂಬಿ
ಸೆರೆಯಾಗಿದೆ.
ಮಲಗು ಮನದನ್ನೆ, ಮಲೆಯ ಜೇನನ್ನೆ,
ದಣೆದ ರವಿಬಿಂಬವದ್ರಿಮಂಚದಲಿ
ಮರೆಯಾಗಿದೆ.

ಮಲಗು ಮನದನ್ನೆ, ನನ್ನಿನಿಯ ಕನ್ನೆ,
ಬನಬನವ ತೇಲಿ ಅಲೆವ ತೆಂಗಾಳಿ
ತಂಪಾಗಿದೆ.

ತಿಂಗಳಿನ ಸೊಂಪು; ತೇನೆಯುಲಿಯಿಂಪು;
ಕೇತಕಿಯ ಧೂಳಿ ತುಂಬಿದೀ ಗಾಳಿ
ಕಂಪಾಗಿದೆ.

ಮಲಗು ಮನದನ್ನೆ, ಮಲಗೆನ್ನ ಚೆನ್ನೆ;
ನಿನ್ನ ಹೂಗೆನ್ನೆಗಳೆನ್ನ ಕೆನ್ನೆ
ಒಂದಾಗಲಿ.

ಮಲಗು ಮಲಗೆನ್ನೆ, ಬಾಳಿರುಳ ಜೊನ್ನೆ;
ಅಂದಿಂದು ನಿನ್ನೆ ನಾಳೆಯಲಿ ಸೊನ್ನೆ;
ಇಂದಾಗಲಿ!

ಅಮೃತ ಪಾನ

ನಾರಕ ನಾಕದಿ ವರ್ಷಗಳೈದನು
ಹರ್ಷದಿ ನೂಕಿದನು.
ಜೀವನ ಪಂಕದಿ ಜೀವದ ಕಮಲವ
ಪ್ರೇಮದಿ ಸಾಕಿದನು.
ಕೆಸರಿನೊಳಳಿಯುತ್ತಲಿದ್ದಾ ಹೂವನು
ನೀ ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುಡಿದೆ;
ಮರ್ತ್ಯನಾದರೂ ಗೆದ್ದೆನು ಸಾವನು;
ನಿನ್ನಮೃತವ ಕುಡಿದೆ!

ಅಮೃತಸುಖ

ನಲಿವಿನ ಕೊರಳಿನ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ;
ದಾವರೆ ಹೂವಿನ ಗೆರೆಯಂಚು.
ಬೆನ್ನಿರುಹುತೆ ಕುಳಿತಿಡ್ಡಳು ನೀರೆ;
ಸಾಗಿದ್ದಿತು ಹಸುಳೆಯ ತಾಯಿಯ ಹಾಲೊಳಸಂಚು!

ಬಾಚಿದ ಹಿಂದಲೆ ಕಡ್ಡಿಂಗಳ ಹೆಡೆ;
ಹಾವೆನಲಿಳಿದಿದೆ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲ್ ಜಡೆ.
ಮುಡಿಯಲಿ ಮೂಬಣ್ಣದ ಹೂಕುಚ್ಚು-
ಕೆಂಪಿದೆ, ಬಿಳಿಯಿದೆ, ಹಸುರಿದೆ-ಕಬ್ಬಿಗನೆದೆಮೆಚ್ಚು!

ಮೂದಿಂಗಳ ಕಂದನ ಹೂಗಾಲು,
ಒಳಸಂಚನು ಹೊರಗೆಡಹುವೋಲು,
ಅಂಚಲದೊಳಗಿಂ ಕಟಿತಟದಲ್ಲೆ
ಇಣಿಕಿರೆ-ಮುಳುಗಿದೆ ನಾನೂ ಅಮೃತದ ಸುಖದಲ್ಲೆ!

- ಗೆ

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉಕ್ಕುತ್ತಿದೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಮೋಹ;
ಚಿತ್ತಮಧುವ ನೆಕ್ಕುತ್ತಿದೆ ದೇಹಕೆಳಸಿ ದೇಹ.
ದೇವರಿಚ್ಚೆಗಿದಿರೆ ಹೇಳು ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಬೇಟೆ?
ಅವನು ಒಪ್ಪುವನಕ ತಾಳಲೆಮ್ಮ ನೇಹ ನೋಟ:
ಅವನು ಒಪ್ಪಿದೊಲವೆ ನಮಗೆ ಬಾಳೊಳಮೃತದೂಟ;
ಅವನು ಒಪ್ಪದಿರಲು ಅದುವೆ ಮೃತ್ಯು ಕಾಳಕೂಟ.
ಅವಸರವೇಕೊಲಿವುದೆಮಗೆ ಜನುಮ ಜನುಮದಾಟ!

ಚೌತಿಯ ಚಂದ್ರ

ಬೆನಕ ಚೌತಿಯ ಚೆಲುವ ಶಿಶು ಶಶಿ
ಅಂತರಿಕ್ಷದ ವಕ್ಷದಿ
ಘನಪಯೋಧರ ಪಾನಸುಖವಶಿ
ಶುಕ್ಲಸುಂದರ ಪಕ್ಷದಿ.

ಅರಿಲಗೊಂಚಲ ತೆರನ ತೆನೆಯಾ
ಕೃತ್ತಿಕೆಯ ಬೆಳೆ ಹೊನ್ನನು
ನವರಿ ಕವರಲು ಬಂದ ಭಾದ್ರನ,
ಪಿಡಿಪು ಮರೆಯಪ್ಪಂತೆ ಪಿಡಿದಿಹ,
ಕೈಯ ಕುಡುಗೋಲನ್ನನು.

ರತಿಯನೆಚ್ಚರಗೊಳಿಸೆ ಯತಿಯಲಿ
ಮದನ ಕಿವಿವರೆಗಳೆದನು;
ಜೊನ್ನವಿಲ್ಲಿನ ಜೊನ್ನ ನಾರಿಯ
ವೃತ್ತವಾದುದು ಆ ಧನು:
ಶಿವನ ಹೃದಯವ ಹೊಕ್ಕ ಹೂವಿನ
ಸರಳು ಸಂದುದು ಬೇಳ್ಕೆಗೆ;
ಭಸ್ಮವಾದನು ಅತನು, ಬಾನಿನ
ಬೂದಿಮುಗಿಲಿನ ಬಾಳ್ಕೆಗೆ;
ವ್ಯೋಮಕೇಶನ ಜಟೆಗೆ ಸಿಲ್ಕಿತೊ
ವೃತ್ತಗೊಂಡಾ ಜ್ಯಾಧನು:
ಕಾಣು ಕಾಣ್ ಅದೆ ಮೇಲೆ ತೇಲಿದೆ
ಬೆನಕ ಚೌತಿಯ ಚಂದ್ರನು!

ಗೋಪಿ

ಸೊಬಗನೇಕೆ ಹಳಿಯುತಿರುವೆ,
ಬಣಗು ಬೈರಾಗಿ?
ಸೊಬಗು ದೇವನಂಶವಲ್ಲೆ,
ಹೇಳು, ಓ ತ್ಯಾಗಿ?

ನಿರಾಕಾರವಾದುದೆಮ್ಮ
ಮನಕೆ ಬರಿಯ ಸೊನ್ನೆ ಬೊಮ್ಮ!
ತುದಿಯೊಳೆಮಗೆ ಬರಲು ಸಾವು
ನಿರಾಕಾರವಾಗೆ ನಾವು,
ಸೊಬಗೆ ನಿರಾಕಾರವಾಗಿ
ದೇವನಹುದು ಕಣಾ, ಚಾಗಿ!

ಪರಮಪುರುಷ ಸೃಷ್ಟಿರೂಪಿ;
ಅವನ ಹಳಿಯುವವನೆ ಪಾಪಿ!
ಗಿಡಮರಗಳು ಹೂವು ಬಳ್ಳಿ
ಮೆರೆವ ಗಿರಿಯ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ನೇಸರುದಯವಾಗುತಿಹನು,
ನೋಡು ಬಾ; ದೇವನವನು!

ನಗಪರಿವೃತ ಕಂದರದಲಿ
ತಲೆಯನೊಲೆವ ಗದ್ದೆಗಳಲಿ
ಭಾವಲಹರಿಗಳನೆ ಹೋಲಿ
ತೀಡುತಲಿದೆ ಮುದ್ದುಗಾಳಿ:
ಹಸುರ ನಡುವೆ ಬಿಳಿಯ ಚುಕ್ಕೆ,
ನೋಡು ಬಾ! ಬೆಳ್ಳೆಹಕ್ಕಿ!

ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಹಸುರುಮೇವು
ಮೇಯುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಡುಗೋವು
ಚಲನೆಯಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ
ಚಲಿಸುತ್ತಿಹವು ಚಿತ್ರದಂತೆ:
ಆಲಿಸದೋ-ನೂರು ಪ್ರಾಣಿ:
ಆದರೇನು?-ಒಂದೆ ವಾಣಿ!

ದನವ ಕಾವ ಚೆಲುವು ಹೆಣ್ಣು:
ಅವಳ ಕೂದಲವಳ ಕಣ್ಣು,
ಮೂಗು, ಬಾಯಿ, ಗಲ್ಲ, ಕೆನ್ನೆ-
ರಾಧೆಗೇನು ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನೆ!
ನೂರು ವೇಷ, ನೂರು ಭಾವ;
ನೂರು ರೀತಿ ಬಹನೊ ದೇವ!

ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ

ಜಗದೀಶ್ವರನೆ ವಿಶ್ವಸಂಸಾರಿಯಾಗಿರಲು
ಸಂಸಾರ ಪಾಶವೆಂದೆನಬೇಡವೈ.
ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲು ನಿನಗೆ ಬಾರದಿರೆ, ಕೂಡದಿರೆ,
ಬರಿದೆ ನೀಂ ದೋಣಿಯನು ಶಪಿಸಬೇಡೈ!

ಮಾಡುವುದನೆಲ್ಲ ತನ್ನಾತ್ಮಸಾಧನೆಯೆಂದು
ಕರ್ಮಗೈ; ಅದುವೆ ಪೂಜೆಯ ಮರ್ಮವೈ.
ಶಿವನ ಕಾರ್ಯದೊಳಾವು ಶಿರಬಾಗಿ ನೆರವಾಗೆ
ನಮಗದುವೆ ಪರಮಪಾವನ ಧರ್ಮವೈ.

ಹಸುಳೆಯನು ಮೀಯಿಸಲು ಹರನಿಗಭಿಷೇಕವದು;
ಶಿಶುವಿಗೂಡಿಸೆ ಶಿವಗೆ ನೈವೇದ್ಯವೈ!
ಕಂದನಲಿ ಶಿವನ ಕಾಣುವ ಬಂಧನವೆ ಮುಕ್ತಿ;
ತಪಕೊಲ್ಲದದು ತಾಯ್ತನಕೆ ಸಾಧ್ಯವೈ!

ನಿರೀಕ್ಷೆ

ಬರುವನಿಂದು ಮಮ ಹೃದಯದ
ಅಮೃತ ಮೂರುತಿ;
ಬರುವನಿಂದು ಮಮ ಜೀವನದ
ಮಂಗಳಾರತಿ!

ಕೆಳದಿಯೆ, ಬಾ, ಸಿಂಗರಗೆಯ್;
ಹೊಸ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯ ನೆಯ್;
ಮೋಹದ ಸೊಡರಾಗಲಿ ಮೆಯ್!
ಮದನನ ಸತಿ, ಸುಂದರ ರತಿ,
ಬಾರೆನ್ನಲಿ ಪ್ರಿಯಪತಿ!
ಮೈಚೆಲುವಿನ ಹೊಳೆನೀರಲಿ
ಮೀಯಲಿ ಮಧುಸಂಸ್ಕೃತಿ!

ಏಕಾಂತವಿದು ಸಹಿಸಲಾರದಿದೆ

ಏಕಾಂತವಿದು ಸಹಿಸಲಾರದಿದೆ; ಬಾರಯ್ಯ,
ಸೌಂದರ್ಯ ಮೂರುತಿಯೆ, ಹೃದಯವನಕೆ.
ಬರಲು ನೀಂ ಚೈತ್ರಪಕ್ಷಿಯ ಗಾನ ಬಂದಂತೆ
ನಂದನಾನಂದವೈತಹುದು ಮನಕೆ!

ಕೆನ್ನೆ ಕೆಂದಳಿರ ತಾ, ನಗೆಯ ನಲ್ಮಗಳ ತಾ,
ತೊಂಡೆವಣ್ಣುಟಿಯ ತಾ, ಲತೆಮೆಯ್ಯ ತಾ!
ರವಿಯುದಯದಂತೆ ಬಾ, ಶಶಿಯುದಯದಂತೆ ಬಾ,
ಯೌವನೋದಯದಂತೆ ಬಾರಯ್ಯ ಬಾ!

ಮೌನವಿದು ಬಿರಿದೊಡೆದು ಬಹುಗಾನ ತಾನಾಗಿ
ಪ್ರವಹಿಸಲಿ ಸುಪ್ರೇಮದಮರಸಿಂಧು!
ನಿಶ್ಚಲತೆ ನರ್ತಿಸಲಿ ಪ್ರೇಮತಾಂಡವನಾಗಿ;
ಬಾರಯ್ಯ, ಚಿರ ರಸ ನವೀನ ಬಂಧು!

ಪ್ರೇಯಸಿ

ಯಾವ ದೂರದ ಸ್ವಪ್ನಸ್ವರ್ಗದಲಿ, ಕಲ್ಪನೆಯ
ವರ್ಣಮಯ ನಂದನೋದ್ಯಾನದಲಿ, ಕಲ್ಪತರು
ತಲದಲ್ಲಿ ಹರಿವ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ತೀರದಲಿ
ರಾಜಿಸುವ ಪಳುಕುವಾಸರೆಯಾಸನದ ಮೇಲೆ
ಪ್ರೇಮಿಕ ಧ್ಯಾನದಲಿ ತಲ್ಲೀನಳಾಗಿರುವೆ,
ಓ ಎನ್ನ ಜೀವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯೆ? ಸುರನದಿಯ
ಬೆಳ್ಳಗೆಯು ಬೆಳ್ಳೋರೆಯ ಶಿರದ ತೆರೆಯೊಲು ಬಂದು
ಪದುಮಗಳ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಪದುಮವಾಗಿಹ ನಿನ್ನ
ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳನು ಮುಟ್ಟಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಹರುಷದಲಿ
ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ ಮುಂದೆ, ಓ ಎನ್ನಿನಿಯ ರೂಪಸಿಯೆ!
ಪುಷ್ಪಪರಿಮಳವೆತ್ತ ಮಂದಪವನನು ನಿನ್ನ
ಕೇಶರಾಶಿಯ ಕೆದರಲೋಸುಗವೆ ಲೀಲೆಯಲಿ
ಉನ್ಮತ್ತನಾಗಿಹನು, ಮಾನಸಿಕ ಸುಂದರಿಯೆ!
ಹೊಂಗರಿಯ ಹಕ್ಕಿಗಳು ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಲು ಹಾರಿ
ಇನಿದನಿಯ ಬೀರುತಿವೆ. ಮರಬಳ್ಳಿಗಳು ನಿನ್ನ
ಚರಣತಲದಲಿ ತಮ್ಮ ಕುಸುಮನೈವೇದ್ಯವನು
ಅನವರತ ಅರ್ಪಿಸಿವೆ. ಓ ಎನ್ನ ಮೋಹಿನಿಯೆ,
ಎಲ್ಲ ಋತುಗಳ ಎಲ್ಲ ಬಣ್ಣಗಳು, ನೋಡಲ್ಲಿ,
ನಿನ್ನ ವಸನಾಂಚಲದಿ ಇನಿತು ತಾವನು ಬೇಡಿ
ಕಾದಿವೆ ತಪಂಗೈದು!...

..ಇಂತಿರಲು ನೀನಲ್ಲಿ,

ಆ ದೂರದ ಸ್ವಪ್ನಸ್ವರ್ಗದಲಿ, ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ
ನಿಲುಕದ ಅತೀತದಲಿ; ನಾನಿಲ್ಲಿ ಮರ್ತ್ಯದಲಿ,
ಈ ಸ್ಥೂಲ ಭುವನದಲಿ, ಬಂಧನದ ಭವನದಲಿ
ಸೆರೆಯಾಗಿ ಕ್ರಂದಿಸುತ್ತಿಹೆ ನಿನ್ನ ಹಾರೈಸಿ,

ಓ ಎನ್ನ ಜೀವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯೆ, ರೂಪಸಿಯೆ,
ಮೋಹಿನಿಯೆ, ಮಾಧುರಿಯೆ, ಮಾನಸಿಕ ಸುಂದರಿಯೆ!
ನೀನಿಲ್ಲದೀ ತಿರೆಯು ಜಡವಾಗಿ ಸೆರೆಯಾಗಿ
ಹೊರೆಯಾಗಿ ಬರಿಯ ಮರುಧರೆಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ.
ವಿರಹದಲಿ ನನ್ನದೆಯು ಬಿರಿಯುತ್ತಿದೆ; ಕಣ್ಣೀರು
ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ; ಮೈಗೆ ಉರಿಹೊತ್ತುತ್ತಿದೆ. ನೀನಿನ್ನು
ಬಾರದಿರೆ ಭಸ್ಮವಾಗುವೆ ನಾನು. ಆ ಬೂದಿ
ಗಾಳಿಯಲಿ ತೇಲಿ, ನದಿಯಲಿ ಹರಿದು ನಿನ್ನಡೆಗೆ,
ನಿನ್ನ ತಪವನು ಕೆಡಿಸಿ ಎಂದಿಗೂ ಮುಗಿಯದಿಹ
ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದ ರೋದನಕೆ ನಿನ್ನ ತಳ್ಳುವುದು.-
ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವು ಸಾಕು; ಬಾ ಬೇಗ ಮರ್ತ್ಯಕೆ!
ಬಂದೆನ್ನನಪ್ಪು! ತುಟಿಯೊತ್ತಿನಲಿ ತವಿಸೆನ್ನ
ಎದೆಯ ಬಿರುಬೇಗೆಯನು! ನೀನು ಬರಲಾರದಿರೆ,
ನಿನ್ನ ಹಿರಿಮೆಗೆ ಕಿರಿಯ ತಿರೆ ಸಾಲದಾಗುವೊಡೆ
ನನ್ನನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೋ-ಮುತ್ತನಿಡು, ದೇವಿ!
ಬರಲಿ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು, ಹೋಗಲಿ ಹರಿದು ಕಾವಿ!

ಚೌತಿಯ ಚಂದ್ರ

ಬೆನಕ ಚೌತಿಯ ಚೆಲುವ ಶಿಶು ಶಶಿ
ಅಂತರಿಕ್ಷದ ವಕ್ಷದಿ
ಘನಪಯೋಧರ ಪಾನಸುಖವಶಿ
ಶುಕ್ಲಸುಂದರ ಪಕ್ಷದಿ.

ಅರಿಲಗೊಂಚಲ ತೆರನ ತನೆಯಾ
ಕೃತ್ತಿಕೆಯ ಬೆಳೆ ಹೊನ್ನನು
ಸವರಿ ಕವರಲು ಬಂದ ಭಾದ್ರನ,
ಪಿಡಿಪು ಮರೆಯಪ್ಪಂತೆ ಪಿಡಿದಿಹ,
ಕೈಯ ಕುಡುಗೋಲನ್ನನು.

ರತಿಯನೆಚ್ಚರಗೊಳಿಸೆ ಯತಿಯಲಿ
ಮದನ ಕಿವಿವರೆಗಳೆದನು;
ಜೊನ್ನವಿಲ್ಲಿನ ಜೊನ್ನ ನಾರಿಯು

ವೃತ್ತವಾದುದು ಆ ಧನು:
ಶಿವನ ಹೃದಯವ ಹೊಕ್ಕ ಹೂವಿನ
ಸರಳು ಸಂದುದು ಬೇಳ್ಕೆಗೆ;
ಭಸ್ಮವಾದನು ಅತನು, ಬಾನಿನ
ಬೂದಿಮುಗಿಲಿನ ಬಾಳ್ಕೆಗೆ;
ವ್ಯೋಮಕೇಶನ ಜಟೆಗೆ ನಿಲ್ಕಿತೊ
ವೃತ್ತಗೊಂಡಾ ಜ್ಯಾಧನು:
ಕಾಣ ಕಾಣ ಅದೆ ಮೇಲೆ ತೇಲಿದೆ
ಬೆನಕ ಚೌತಿಯ ಚಂದ್ರನು!

ಗೋಪಿ

ಸೊಬಗನೇಕೆ ಹಳಿಯುತಿರುವೆ,
ಬಣಗು ಬೈರಾಗಿ?
ಸೊಬಗು ದೇವನಂಶವಲ್ಲೆ,
ಹೇಳು, ಓ ತ್ಯಾಗಿ?

ನಿರಾಕಾರವಾದುದೆಮ್ಮ
ಮನಕೆ ಬರಿಯ ಸೊನ್ನೆ ಬೊಮ್ಮ!
ತುದಿಯೊಳೆಮಗೆ ಬರಲು ಸಾವು
ನಿರಾಕಾರವಾಗೆ ನಾವು,
ಸೊಬಗೆ ನಿರಾಕಾರವಾಗಿ
ದೇವನಹುದು ಕಣಾ, ಚಾಗಿ!

ಪರಮಪುರುಷ ಸೃಷ್ಟಿರೂಪಿ;
ಅವನ ಹಳಿಯುವವನೆ ಪಾಪಿ!
ಗಿಡಮರಗಳು ಹೂವು ಬಳ್ಳಿ
ಮೆರೆವ ಗಿರಿಯ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ನೇಸರುದಯವಾಗುತಿಹನು,
ನೋಡು ಬಾ; ದೇವನವನು!

ನಗಪರಿವೃತ ಕಂದರದಲಿ
ತಲೆಯನೊಲೆವ ಗಡ್ಡೆಗಳಲಿ

ಭಾವಲಹರಿಗಳನೆ ಹೋಲಿ
ತೀಡುತಲಿದೆ ಮುದ್ದುಗಾಳಿ:
ಹಸುರ ನಡುವೆ ಬಿಳಿಯ ಚುಕ್ಕಿ,
ನೋಡು ಬಾ! ಬೆಳ್ಳೆಹಕ್ಕಿ!

ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಹಸುರುಮೇವು
ಮೇಯುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಡುಗೋವು
ಚಲನೆಯಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ
ಚಲಿಸುತ್ತಿಹವು ಚಿತ್ರದಂತೆ:
ಆಲಿಸದೋ-ನೂರು ಪ್ರಾಣಿ:
ಆದರೇನು?-ಒಂದೆ ವಾಣಿ!

ದನವ ಕಾವ ಚೆಲುವು ಹೆಣ್ಣು:
ಅವಳ ಕೂದಲವಳ ಕಣ್ಣು,
ಮೂಗು, ಬಾಯಿ, ಗಲ್ಲ, ಕೆನ್ನೆ-
ರಾಧೆಗೇನು ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನೆ!
ನೂರು ವೇಷ, ನೂರು ಭಾವ;
ನೂರು ರೀತಿ ಬಹನೊ ದೇವ!